

Bizim Çocuklarımız

– ilker İNAN · 20 Kasım 2016

BİZİM ÇOCUKLARIMIZ

Yine her hafta olduğu gibi geldi çattı hafta sonu bugün farklıydı diğer günlerden hafta içi gibi solgun kalkmamıştım yataktan. Bugün günlerden Pazar güneşli bir gün dışarıda cıvıl cıvıl yankılanan çocuk sesleri nasılda insanı hayata bağlıyordu. Ümitlerimizi, duygularımızı açığa çıkartıyordu tüm karamsarlıklardan uzak

Çocuklarımız; hayatımızın en önemli unsurları çocuklar, ümitlerimizin aynası, geleceğimizin kahramanları, mutlu yarınlarımızın simgesi çocuklar, ufacık boylarıyla daha konuşmayı beceremeyen, yeni yürümeye başlamış ve sürekli ağlayarak bir şeyler isteyen çocuklar, diğer yandan bakıldığında tüm ümitlerimizi, mutlu yarınlarımızı, geleceğimizi bize vaat eden az önce altına kaçırdı diye kızdığımız minik çocuklar.

Peki ya biz çocuklarımızdan beklediğimiz geleceğimizin mükafatını verebiliyor muyuz onlara, yoksa sabaha kadar uyku uyumayıp bütün yükün kendi omuzlarınızda olduğunu düşünmekten buna fırsatınız olmadı mı?

Çocuklarımız; yarınlarımızın sigortası çocuklar 1tl verip bakkaldan istediğini al demek midir onları sevmek, ya da onların sevdiği yemekleri yapmak, karnını tıka basa doyurmak, sütünü içmeden, yumurtasını bitirmeden kaldırmamak mıdır masadan. Saçını taramak süslü tokalar alıp başına takmak, okula göndermek, akşam geldiğinde derslerine yardımcı olmak onları çok sevdiğimizi kanıtlamaya yeter mi acaba.Koşup kucağımıza atladığında dur şımarma çok yorgunum diyerek onun küçücük kalbini kırmış olabilir miyiz?. Oysa hiç söylemedi bana kırgın olduğunu ama aradan on dakika geçtikten sonra çağırdığımda neden gelmedi acaba, başını kısırtıverdi omuzlarının arasına tanımadı mı beni acaba "kızım gelsene yanıma" yok gelmiyor işte bir yerde bir hata mı yaptım acaba.

Az önce o sana koştuğunda sarıldın mı cennet kokulu yavruna, öptün mü yanağından bir parça kopartırcasına, onun o anki duygusunu tıktıverdirdin boğazına o sırada işin vardı çünkü Excel 'de önemli bir tablo hazırlıyordun patronuna ve hiç müsait değildin o sırada, oysa ki onun en müsait zamanıydı senin sevgini alabilmek için ayırdığı beş dakika, kucaklaştıktan sonra çizgi film seyretmeye gidecekti kendi odasına, çocuğumuzun mutluluğundan değerli miydi o beş dakika.

Peki ben bir ricada bulunsam sıkıca sarılır mısınız onlara, her zamankinden biraz daha fazla vakit ayırabilir misiniz umutlarımıza, şikayetlerini dinleyip neler yapmak istediklerini sorar mısınız geleceğimizin teminatlarına, öpüp koklar mısınız bir kere daha....Dedim ya bu gün günlerden Pazar güzel güneşli bir hafta sonu sizinle muhabbete daldım hay aksi; az daha unuttuyordum çocuklarımı parka götürmeyi. Gelmek isterseniz buyurun beraber gidelim sizde alın yanınıza prensesinizi, tosun paşaya'da tutturun diğer elinizi simitçi amcada parktadır şimdi birer de çıtır simit aldık mı değmeyin keyfimize.

Bize müsaade kendinize ve geleceğinize iyi bakın görüşmek üzere.

20,11,2016

PAZAR

İlker İNAN